

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2872

Vragen van het lid **Van Nispen** (SP) aan de Ministers van Veiligheid en Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *de weinig courante houding van Zorginstituut Nederland bij vermissingszaken* (ingezonden 17 juni 2015).

Antwoord van Minister **Schippers** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) mede namens de Minister van Veiligheid en Justitie (ontvangen 13 juli 2015)

Vraag 1 en 2

Wat is uw reactie op het bericht dat Zorginstituut Nederland geen coulance betracht bij de vermissing van de dochter van de familie Moons?¹ Acht u deze handelwijze wenselijk? Kunt u uw antwoord toelichten?

Heeft u tevens overleg gevoerd met Zorginstituut Nederland over de problematiek met betrekking tot vermissingen? Wat was de uitkomst van dit gesprek? Indien u dit gesprek niet heeft gevoerd, gaat u dit alsnog doen en wat zal uw insteek zijn van dit overleg?

Antwoord 1 en 2

Allereerst wil ik mijn medeleven uitspreken voor de moeilijke tijd die de familie Moons doormaakt. Ik betreur het dat Zorginstituut Nederland de brief van de vader van Danaë niet op de juiste wijze heeft afgehandeld. Het Zorginstituut heeft zich in deze emotionele zaak te formeel opgesteld. Dit erkent het Zorginstituut zelf ook. Een bestuurder van het Zorginstituut heeft daarom persoonlijk contact gehad met de familie Moons om excuses aan te bieden. Ook heeft het Zorginstituut een brief gestuurd met daarin excuses en de bevestiging dat de zaak is stilgelegd. Om herhaling te voorkomen zal het Zorginstituut in de toekomst meer maatwerk leveren waar maatwerk vereist is.

Vraag 3

Kunt u uiteenzetten welke bewijsstukken achterblijvers moeten overleggen aan instellingen alvorens coulance kan worden betracht? Op welke manier worden achterblijvers hierover geïnformeerd? Zal elke instelling hier speciale aandacht aan wijden op bijvoorbeeld de eigen website?

¹ Telegraaf,

Antwoord 3

Er bestaat geen verplichting voor achterblijvers van vermiste personen om bepaalde bewijsstukken over te leggen. Het zal wel noodzakelijk zijn om aannemelijk te maken dat de persoon in kwestie inderdaad vermist is. Op welke wijze dat het beste gedaan kan worden, is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval. Het is aan de instantie in kwestie en aan de achterblijvers om daarover afspraken te maken. Evenzo is het aan de instanties om te bepalen op welke wijze zij speciale aandacht willen geven aan de situatie van achterblijvers van vermiste personen. Zo heeft het Verbond van verzekeraars bijvoorbeeld besloten tot het opstellen van een modelprotocol dat voor de verzekeraars als leidraad kan dienen. Momenteel is overleg gaande tussen Slachtofferhulp Nederland en verzekeraars, banken en pensioenfondsen om nadere afspraken te maken met betrekking tot de door de instanties te betrachten coulance bij vermissing. Ook het Zorginstituut wordt hierbij betrokken. Verder is, zoals in antwoord op eerdere Kamervragen van de leden Arib en Recourt (PvdA) (TK, 2014–2015, Aanhangsel van de Handelingen, nr. 2461) werd aangegeven, recent een landelijk register van vermiste personen tot stand gekomen en wordt onderzocht of dit register een rol kan spelen in de verhouding tussen instanties en achterblijvers.

Vraag 4 en 5

In hoeverre past de werkwijze van Zorginstituut Nederland bij de nieuwe zaaksbehandeling door de bestuursrechter, waarbij zoveel mogelijk wordt geprobeerd om partijen nader tot elkaar te laten komen? Deelt u de mening dat het de taak is van overheidsinstanties, zoals bijvoorbeeld Zorginstituut Nederland, om in ieder geval in overleg te gaan met belanghebbenden, zoals bijvoorbeeld achterblijvers in vermissingszaken, over het probleem en de mogelijke oplossing(en) hiervoor? Zo nee, waarom niet? Bent u bereid Zorginstituut Nederland hierop aan te spreken en er voor te zorgen dat achterblijvers na vermissing niet op deze kille en zakelijke manier worden aangesproken en dat er begrip ontstaat voor de onmogelijkheid en onwenselijkheid om zorgpremie te blijven betalen voor de vermiste persoon? Hoe gaat u er voor zorgen dat dit wordt opgelost?

Antwoord 4 en 5

Uiteraard ben ik, met de Minister van Veiligheid en Justitie, van mening dat overheidsinstanties in uitzonderlijke situaties zoals bijvoorbeeld bij vermissing, eveneens coulance behoren te betrachten om in goed overleg met de achterblijvers tot een passende oplossing voor de ontstane situatie te kunnen komen. Zorginstituut Nederland heeft in eerste instantie helaas niet gehandeld conform deze werkwijze. Het Zorginstituut heeft aangegeven interne beheersmaatregelen te hebben genomen die er toe leiden dat bij dit soort emotionele situaties meer maatwerk wordt geleverd.

Vraag 6

Wat vindt u van het idee om via bijvoorbeeld Slachtofferhulp Nederland of gemeentes een speciale begeleider aan te stellen bij vermissingszaken, die de achterblijvers ontlast door zich over alle praktische zaken te ontfermen? Bent u bereid om dit idee uit te werken en in de praktijk te brengen? Kunt u uw antwoord toelichten?²

Antwoord 6

Achterblijvers kunnen na vermissing sinds januari 2014 contact opnemen met Slachtofferhulp Nederland. De organisatie ondersteunt daarbij achterblijvers in psychologische, praktische en juridische zin, onder andere bij het indienen van een verzoek tot benoeming van een bewindvoerder. De organisatie vervult zoals gezien ook de rol van belangenbehartiger van achterblijvers in gesprekken met onder andere banken en verzekeraars en het Landelijk Bureau Vermiste Personen van de politie. Slachtofferhulp Nederland is daarmee het centrale aanspreekpunt voor personen die met een vermissing te maken krijgen.

² Trouw, pagina 7, 15 juni 2015

Vraag 7

Deelt u de mening dat banken en verzekeraars overeenkomsten tijdelijk moeten kunnen bevriezen, met de mogelijkheid verder te betalen als een vermiste toch weer opduikt?

Antwoord 7

Er is reeds een model-protocol tot stand gebracht door het Verbond van Verzekeraars voor de omgang met vermissing, dat bij circulaire van 13 juni 2014 (LV-2014-11) aan de verzekeraars is toegezonden. Onder leiding van Slachtofferhulp Nederland vinden nadere gesprekken plaats met verzekeraars en de banken over een verdere vormgeving van coulance ten aanzien van achterblijvers van vermiste personen. Inmiddels heeft ook de pensioenfederatie zich bij dit overleg aangesloten.